

VENDIMI

Nr.6, datë 18.7.1994

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë e përbërë nga:

Rustem Gjata, Kryetar, i Gjykatës Kushtetuese

Manol Konomi, Anëtar i ""

Hilmi Dakli, Anëtar i ""

Veli Budo, Anëtar i ""

Franc Jakova, Anëtar i ""

Ylvi Myrtja, Anëtar i ""

Natasha Sheshi, Anëtar i ""

me sekretarë Drita Filto, më datën 18.7.1994, shqyrtoi në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen nr.10 Akti, që i përket:

KËRKUES: Selfo Dyrmishi

O B J E K T I:

Kërkohet të shpallet antikushtetues vendimi datë 3.8.1992, i Komisionit të Zgjedhjeve të Komunës së Dushkut.

GJYKATA KUSHTETUESE, pasi dëgjoi relacionin përkatës,

V Ë R E N:

Nga materialet e paraqitura para kësaj Gjykate, rezulton se më datë 2 gusht 1992 janë zhvilluar zgjedhjet e raundit të dytë për kryetar komune të Dushkut të rrethit të Lushnjes, ku si kandidat i Partisë Socialiste ka qenë kërkuesi Selfo Dyrmishi dhe kandidat i Partisë Demokratike zoti Nasibi Bakiasi.

Komisioni i zgjedhjeve të komunës së Dushkut në zbatim të gërmës "e" të nenit 25 të ligjit nr.7573, datë 16.06.1992 "Për zgjedhjet e organeve të pushtetit lokal", me procesverbalin datë 03.08.1992 ka shpallur kryetar të komunës së Dushkut zotin Nasibi Bakiasi.

Vlefshmërinë e mandatit të kryetarit të komunës së Dushkut zotit Nasibi Bakiasi e ka vërtetuar gjyqtari i gjykatës së rrethit të Lushnjes Artan Gjermani me vendimin datë 14.08.1992, në zbatim të nenit 29 të ligjit nr.7572, datë 10.06.1992 "Për organizimin dhe funksionimin e pushtetit lokal".

Kërkuesi ka parashtruar se komisioni i zgjedhjeve të komunës së Dushkut pa të drejtë i ka quajtur të pavlefshme vletë-votimet e qendrës së votimit Nr.8 (sektori Zhamë) dhe si rezultat ka shpallur kryetar të komunës së Dushkut zotin Nasibi Bakiasi, duke ju shkelur kështu e drejta kërkuesit për t'u zgjedhur, e parashikuar në nenin 3 të ligjit Nr.7573, datë 16.06.1992 "Për zgjedhjet e organeve të pushtetit lokal" dhe në nenin 19 të ligjit Nr.7692, datë 31.03.1993 "Për të Drejtat dhe Liritë Themelore të Njeriut".

Gjykata çmon se nuk gjen mbështetje ligjore pretendimi i kërkuesit Selfo Dyrmishi, se veprimet e parregullta të konstatuara gjatë zhvillimit të zgjedhjeve dhe në mënyrë të veçantë, deklarimi pa të drejtë si të pavlefshme të fletë-votimeve të qendrës së votimit Nr.8, me pasojë moszgjedhjen e tij si kryetar i komunës së Dushkut, përbëjnë shkelje të së drejtës së tij të parashikuar nga neni 19 i ligjit Nr.7692, datë 31.03.1993 "Për të Drejtat dhe Liritë Themelore të Njeriut".

Neni 19 i ligjit të lartpërmendur i siguron çdo shtetasi të drejtën e zgjedhjes, dmth, të drejtën të zgjedhë dhe të zgjidhet në të gjitha organet e pushtetit shtetëror. Kjo e drejtë nuk i është mohuar kërkuesit, gjë që vërtetohet me faktin se Partia Socialiste e ka paraqitur dhe është pranuar si kandidat për kryetar në komunën e Dushkut.

Pretendimet se gjatë zgjedhjeve janë kryer veprime të parregullta ose në kundërshtim me ligjin "Për zgjedhjet e organeve të pushtetit lokal", nuk kanë të bëjnë me të drejtat e parashikuara nga neni 19 i ligjit "Për të Drejtat dhe Liritë Themelore të Njeriut". Sipas ligjit "Për zgjedhjet e organeve të pushtetit lokal", legjitimohen të bëjnë ankim në organet e parashikuara nga ky ligj vetëm subjektet elektorale - partitë politike që kanë paraqitur kandidatët e tyre - dhe personat që kanë vënë kandidaturë të pavarur, të cilët në këtë rast marrin cilësinë e subjektit elektorale.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në bazë të nenit 26 të ligjit nr.7561, datë 29.4.1992 "Për disa ndryshime e plotësime në ligjin nr.7491, datë 29.4.1991 "Për dispozitat kryesore kushtetuese",

V E N D O S I:

Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar dhe i formës së prerë.

MENDIMI I PAKICËS

Ne anëtarët e Gjykatës Kushtetuese Veli Budo e Ylvi Myrtaj, duke mos u pajtuar me mënyrën e zgjidhjes së çështjes nga shumica e gjyqtarëve, parashtrojmë mendimet tona si më poshtë:

Në muajin qershor të vitit 1993, shtetasi Selfo Dyrmishi ka kërkuar nga Gjykata Kushtetuese anulimin e vendimit të Komisionit të Zgjedhjeve të Komunës së Dushkut të datës 3.8.1992 si akt të kundërligjshëm dhe në kundërshtim me dispozitat kryesore kushtetuese, dhe ka marrë përgjigjen administrative, ku ndërmjet të tjerash thuhet: "...Letra e juaj nuk shoqërohet në asnjë lloj dokumenti. Kjo na bën të pa mundur për të njohur plotësisht problemin. Për të konkluduar a është shkëlur ndonjë rast e drejta kushtetuese e zgjedhjeve (neni 19) çdo subjekt i interesuar duhet të paraqesë krahas kërkesës që qartë e të plotë edhe të gjitha provat e nevojshme".

Në zbatim të porosive të theksuara në përgjigje me 28.12.1993 ankuesi e ka përsëritur kërkesën duke plotësuar me disa prova shkresore që i ka konsideruar të nevojshme, siç janë ankimet drejtuar Komisionit Qendror të Zgjedhjeve, gjykatës së rrethit, Gjykatës së Kasacionit dhe përgjigjet e marra prej tyre.

Krahas materialeve të paraqitura nga ankuesi u muar për nevoja gjykimi, nga gjykata e rrethit Lushnjë, dosja civile nr.788, me objekt kundërshtimi i vendimit datë 24.8.1992, të gjyqtarit Artan Gjermanji për vërtetimin e mandatit të kryetarit të komunës së Dushkut.

Nga studimi i materialeve të paraqitura nga ankuesi dhe të marra nga vetë gjykata, rezultoi se: më datën 3.8.1992 janë zhvilluar zgjedhjet e ruandit të dytë për kryetarin e Komunës së Dushkut të rrethit të Lushnjës. Ku konkurronin kandidati i Partisë Demokratike Nasibi Bakiasi me atë të Partisë Socialiste Self Dyrmishi.

Komisioni i Zgjedhjeve të zonës së Dushkut me procesverbalin e datës 3.8.1992 ka shpallur si kryetar të komunës së Dushkut Nasibi Bakiasin,

Komiteti i Partisë Socialiste të rrethit të Lushnjë ka konsideruar të paligjshëm vendimin e Komisionit të Zonës së Dushkut me arsyetimin: "... se Komisioni i Zgjedhjeve të Komunës në kundërshtim me kërkesat e nenit 67 të ligjit nr.7573, datë 16.6.1992 "Për zgjedhjet e organeve të pushtetit lokal", ka deklaruar të pavlefshme votimet në qendrën e votimit nr.8 të fshatit Zhamë se në listat e zgjedhësve nuk ishin numrat e dokumenteve identifikues, në një kohë që ligjin "Për zgjedhjet e organeve të pushtetit lokal" parashikohen shprehimisht rastet kur fletët e votimit janë të pa vlefshme (neni 68/4 dhe 75)".

Më datë 5.8.1992 Partia Socialiste në Lushnjë duke u bazuar në nenin 39 të ligjit “Për zgjedhjet e organeve të pushtetit lokal”, e ka kundështuar vendimin e komisionit të zonës në Komisionin Qendror të Zgjedhjeve.

Komisioni Qendror i Zgjedhjeve me vërtetimin e datës 14.8.1992 është përgjigjur: “Në bazë të dokumentacionit që disponon Komisioni Qendror i Zgjedhjeve, për komunën e Dushkut të rrethit të Lushnjës ka shpallur kryetar komune zotin Selfo Riza Dyrmishi të partisë Socialiste”.

Pasi ka marrë përgjigje nga Komisioni Qendror i Zgjedhjeve, partia socialiste në rrethin e Lushnjës ka mësuar se më datën 14.8.1992, gjyqtari i gjykatës së rrethit Artan Gjermenji pa e përfilluar përgjigjen e Komisioni Qendror i Zgjedhjeve, në bazë të nenit 29 të ligjit Nr.7572, datë 10.6.1992 “Për organizimin dhe funksionimin e pushtetit lokal” ka lëshuar vendimin e vlefshmërisë së mandatit të kryetarit të komunës Dushk për Nasibi Bajiasin të Partisë Dmokratike.

Kundër vendimit të gjyqtarit të vetëm, Partia Socialiste, në bazë të nenit 10 e 29 të Ligjit “Për organizimin dhe funksionimin e pushtetit lokal”, është ankuar në gjykatën e rrethit dhe ka kërkuar anulimin e mandatit dhënë Nasibi Bakiasit. Gjykata e rrethit Lushnjë me vendimin nr.547, datë 3.9.1992 e ka rrëzuar kërkesën e ankuesit si të palegjitimuar. Në pjesën përshkruese gjykata e rrethit Lushnjë arsyeton: “...Në rastin konkret në bazë të ligjit për zgjedhjet, Partia Socialiste në qoftë se do të kishte ndonjë pretendim për rregullshmërinë e zgjedhjeve duhej të ankohej brenda 3 ditëve në Komisioni Qendror të Zgjedhjeve, i cili brenda 3 ditëve duhet të merrte vendim, gjë e cila nuk është bërë. Vetëm vërtetimi i lëshuar nga kryetri i Komisionit Qendror të Zgjedhjeve, dërguar seksionit të organizimit Lushnjë në mënyrë të njëanshme dhe jo vendim i Komisionit nuk bën të mundur anulimin e mandatit të Nasibi Bakiasit e të ligjirojnë atë të Selfo Dyrmishit”.

Kundër vendimit të gjykatës së rrethit, Partia Socialiste është ankuar në gjykatën e kasacionit dhe ka marrë këtë përgjigje: “Lidhur me kërkesën tuaj drejtuar kësaj Gjykate ju jnftojmë se çështjen e shqyrtuam dhe nuk e shohim me vend që të ushtrojmë kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë”.

Vendimin e Komisioni të Zgjedhjeve të Zonës së Dushkut, veprimet seksionit të organizimit Lushnjë, vendimet e gjykatës së rrethit dhe qëndrimin e Gjykatës së Kasacionit, kërkuasi i quan shkelje flagrante të të drejtave të zgjedhjeve të sektorit Zhamë dhe të gjithë atyre që kanë votuar për të, si dhe shkelje të nenit 19 të ligjit Kushtetues nr.7692, datë 31.3.1993 “Për të drejtat dhe liritë themelore të njeriut”.

Përfundimisht ankuesi kërkon nga Gjykata Kushtetuese t’i njohë dhe garantojë të drejtën e sanksionuar nga neni 9 të ligjit Kushtetues nr.7692, datë 31.3.1993.

Përsa parashtron kërkuasi Selfo Dyrmishi, në gjyqtarët në pakicë çmojmë se Gjykatës Kushtetuese në fakt i është paraqitur për shqyrtim një çështje konkrete, ku pretendohet se në mënyrë të paligjshme është shpallur kryetar komune një person tjetër, duke iu shkelur kërkuasit një e drejtë e mbrojtur nga Ligji Kushtetues nr.7692, datë 31.3.1993 (neni 19).

Objekti i kërkesës është e drejta themelore e zgjedhjes. Në bazë të kësaj të drejte çdo shtetas ka të drejtë dhe mundësi që, pa asnjë diskriminim dhe pa kufizime të paarsyeshme “të votojë dhe të zgjidhet, gjatë zgjedhjeve periodike të ndershme, me votim të përgjithshëm, të barabartë e të fshtetë, të cilat sigurojnë shprehjen e lirë të vullnetit të popullit”. (Neni 25/6 i Paktit Ndërkombëtare Për të Drejtat Civile dhe Politike).

E drejta për t’u zgjedhur nuk do të thotë vetëm paraqitja dhe pranimi i kandidaturës siç është arsyetuar e vendosur nga shumica. Kjo e drejtë është shumë më e gjerë. E drejta dhe mundësia për t’u zgjedhur kalon nëpër disa faza. Së pari: Vënies dhe pranimit të kandidaturës; Së dyti: Zhvillimit të zgjedhjeve dhe së treti: Nxjerrjes së rezultateve të zgjedhjeve. Këto faza janë të parashikuara shprehimisht në ligjin nr.7573, datë 16.6.1992 “Për zgjedhjet e organe të pushtetit lokal”.

Kërkuasi Selfo Dyrmishi nuk ka paraqitur ankesë as për fazën e parë dhe as për fazën e dytë, por vetëm për atë të fundit dhe konkretisht nxjerrjen e rezultatit të zgjedhjeve. Ai pretendon

së vendimi i Komisionit të Zgjedhjeve të Komunës së Dushkut, të datës 3.8.1992, është i kundërligjshëm dhe në kundërshtim me dispozitat kryesore kushtetuese dhe konkretisht me nenin 19 të ligjit Kushtetues “Për të drejtat dhe liritë themelore të njeriut”, sepse votimet i ka fituar ai dhe jo kandidati i Partisë Demokratike, sipas kërkesës dhe provave të paraqitura nga ai këtë e konfirmoi edhe Komisioni Qendror i Zgjedhjeve, pavarësisht nga forma e përgjigjes “Vendim” apo “Vërtetim”. Nga përmbajtja e saj rezulton se “Komisioni Qendror i Zgjedhjeve për Komunën e Dushkut, të rrethit të Lushnjës ka shpallur kryetar komune zotin Selfo Riza Dyrmishi të Partisë Socialiste.

Në këto rrethana del se janë shpallur kryetar dy persona për të njëjtën komunë, njëri nga komisioni i zgjedhjeve të zonës dhe tjetri nga Komisioni Qendror i Zgjedhjeve., Për këto çështje në ligjin “Për zgjedhjet e organeve lokale të pushtetit”, është përcaktuar organi kompetent dhe afati për paraqitjen e ankimit kundër vendimeve të Komisionit Qendror të Zgjedhjeve (neni 40) që është Gjykata e Kasacionit.

Në bazë të dispozitës së lartpërmendur çdo subjekt i interesuar që do të kishte pretendime për mënyrën e zgjidhjes së kësaj çështje nga Komisioni Qendror i Zgjedhjeve duhej të ankohej në Gjykatën e Kasacionit dhe jo të shpejtonte procedurën e vërtetimit të vlefshmërisë së një mandati të ankimuar. Respektimi i përpiktë i formës procedurale siguron zbatimin e drejtë të detyrave për shqyrtimin dhe zgjidhjen në përputhje me qëllimet e ligjit të çdo pretendimi.

Në bazë të nenit 10/a, b të ligjit “Për organizimin dhe funksionimin e pushtetit lokal”, organet që kanë shqyrtuar këtë çështje mbi bazë ankimi kishin për detyrë të verifikonin ligjshmërinë e zgjedhjes së kryetrit të komunës së Dushkut, se mos ai ishte zgjedhur me mashtrim, falsifikim ose mënyra të tjera të kundërligjshme.

Vendimi i Komisionit të Zgjedhjeve të komunës së Dushkut i datës 3.8.1992, nuk i është nënshtruar kontrollit të ligjshmërisë. Këtë ka kërkuar edhe Partia Socialiste dhe kandidati i saj Selfo Dyrmishi në të gjitha ankimet e bëra. Nuk është faji i ankuesit që nuk është respektuar ligji nga Komisioni Qendror i Zgjedhjeve dhe hallkat e tjera gjyqësore.

Për zgjidhjen e kësaj çështje, është e domosdoshme të analizohen dy probleme: 1.A legjitimohet shtetasi Selfo Dyrmishi për ngritjen e një kërkesë të tillë dhe 2. A është në juridiksionin e Gjykatës Kushtetuese shqyrtimi i kësaj çështje?

Në ligjin “Për zgjedhjen e organeve lokale të pushtetit”, janë parashikuar organet kompetente dhe afatet për paraqitjen dhe shqyrtimin e ankimeve, por nuk thuhet se kush ka të drejtë të bëjë ankim. Në nenin 10, gërma “b”, paragrafi i katërt, të ligjit “Për organizimin dhe funksionimin e pushtetit lokal”, parashikohet se ankimi për anulimin e mandatit bëhet nga personi i interesuar. Siç shihet nga kjo dispozitë, rezulton se për të parashtruar një kërkesë anikmore është e nevojshme që personi të ketë interes që të kërkojë nga organet shtetërore kompetente ose gjykata njohjen dhe rivendosjen e një të drejte. E parë kjo dispozitë në lidhje edhe me paragrafin e dytë të nenit 1 të ligjit për zgjedhjet ku thuhet se “...Kryetarët e komunave dhe të bashkive zgjidhen me sistem mazhoritar...”, nuk mund të pranohet se persona të interesuar janë vetëm “Subjektet elektorale – Partitë Politike që kanë paraqitur kandidatët e tyre”, siç është pranuar e vendosur nga shumica.

Vënia e kandidaturës nga çdo shtetas nëpërmjet ndonjë subjekti politik dhe pranimi nga kjo e fundit të konkurrojnë në fushatën elektorale me atë kandidat është rruga juridike me anën e së cilës, kandidati dhe subjekti synojnë të realizojnë ato të drejta që u garanton ligji për zgjedhjet. Edhe kur kandidatura është vënë nëpërmjet ndonjë subjekti politik, shtetasit nuk e humbet të drejtën për të kërkuar njohjen dhe garatimin e një të drejte ligjore në mënyrë të detyrueshme. Si shtetasi që ka vënë kandidaturën nëpërmjet një partie politike, ashtu edhe partia që ka vendosur të marrë pjesë në fushatën elektorale me këtë kandidat janë njëlloj të interesuara. Qëllimi kryesor i tyre është finalizimi i fushatës së zgjedhjeve.

Megjithatë në rastin konkret kërkuesi Selfo Dyrmishi nuk kërkon njohjen dhe garantimin e një të drejte të sanksionuar në ligjin elektorale, por njohjen dhe garantimin e një të drejte themelore të sanksionuar në ligjin kushtetues “Për të drejtat dhe liritë themelore të njeriut”. Ligjet

e zakonshme nuk mund të zhveshin subjekte të ndryshme nga gëzimi i të drejtave që u garanton paketa e ligjeve kushtetuese.

Mjeti për mbrojtjen e të drejtave themelore kushtetuese është kërkesa e të interesuarve drejtuar Gjykatës Kushtetuese. Sipas nenit 25 të ligjit kushtetues nr.7561, datë 29.4.1992 “Për fillimin e procedurës kanë të drejtë të bëjnë kërkesë: Presidenti i Republikës, një grup parlamentar, 1/5 e deputetëve,. Këshilli i Ministrave, gjykatat, organet lokale të pushtetit, si dhe çdo person, lidhur me shkeljen e lirive dhe të drejtave të tij të parashikuara nga Kushtetuta”. Siç shihet në këtë dispozitë përmenden në mënyrë taksative subjektet që legjitimohen për të vënë në lëvizje Gjykatën Kushtetuese.

Vlen të theksohet se personat qofshin juridikë ose fizikë legjitimohen për të vënë në lëvizje Gjykatën Kushtetuese jo vetëm se subjekte të tilla janë përcaktuara në nenin 52/2, por edhe se legjitimimi i këtyre personave përcaktohet nga disa kushte, së pari nga lloji i çështjes, nëse është ose jo kushtetuese dhe së dyti nga lidhjet dhe interesi që ka me çështjen personi kërkuar.

Duke analizuar çështjen objekt shqyrtimi arrijmë në përfundimin se kërkuar Selfo Dyrmishi ka të drejtë të iniciojë në Gjykatën Kushtetuese një gjykim konkret për të kërkuar rivendosjen e të drejtave të tij themelore të cenuara nga aktet e paligjshme. Që të justifikohet juridikisht kërkitimi duhet të bëhet vetëm nga personi që i përket e drejta. Një e drejtë e tillë i përket eskuzivisht kërkuar. Kjo del nga përmbajtja e nenit 19/1 të ligjit nr.7692, datë 31.3.1993 “Për të drejtat dhe liritë themelore të njeriut”, ku thuhet: “Çdo shtetas që ka mbushur moshën 18 vjeç ka të drejtën e zgjedhjes...” Nga leximi, studimi dhe interpretimi i kësaj dispozite kushtetuese rezulton se subjekte që kanë të drejtë të bëjnë kërkesë për fillimin e procedurës në Gjykatën Kushtetuese janë shtetasit që kanë mbushur moshën 18 vjeç dhe kanë pranuar të konkurrojnë në zgjedhjet e organizuara për organet lokale të pushtetit.

Juridiksioni është kushtetues, kur, sipas ligjit kushtetues, e drejta dhe detyra për shqyrtimin dhe zgjidhjen e çështjes i është njohur Gjykatës Kushtetuese. Në dispozitat e ligjit Kushtetues nr.7561, datë 29.4.1992 (Organizimi i Drejtësisë dhe Gjykata Kushtetuese), është përcaktuar juridiksioni për çdo çështje të veçantë që ka lidhje me të drejtat themelore dhe interesat e mbrojtura nga ligji kushtetues. Pikërisht për këtë arsye në pikën 9 të nenit 24 të ligjit të sipërpërmendur parashikohet dhe përcaktohet: “Gjykata Kushtetues ... zgjidh përfundimisht ankesat e personave të paraqitura në rrugën e kontrollit kushtetues për shkeljen e të drejtave të tyre themelore nga aktet e paligjshme”.

Nga ka dyshim se e drejta për t’u zgjedhur është një e drejtë themelore kushtetuese, që nuk mund të mohohet. Siç e theksuam edhe më lart,. Ajo kalon nëpër disa faza të përcaktuara shprehimisht në ligjin nr.7573, datë 16.6.1992 “Për zgjedhjet e organeve të pushtetit lokal”, që fillon me vënien e kandidaturës dhe përfundon me zgjedhjen ose jo të kandidatit.

Pika 9 e nenit 24 të ligjit Kushtetuese nr.7561, datë 29.4.1992, në mënyrë të shprehur parashikon se Gjykata Kushtetuese zgjidh përfundimisht ankesat e personave për shkeljen e të drejtave të tyre themelore nga aktet e paligjshme. Prej kësaj rezulton në mënyrë të qartë e pa ekuivoke se juridiksioni i kësaj Gjykate, për këto kategori çështjen konkrete, nuk është juridiksion fillestar, por juridiksion përfundimtar, d.m.th i fundit. Në një përfundim të tillë Gjykata Kushtetuese ka arritur edhe në arsyetimin që i ka bërë vendimit të saj nr.5, datë 15.4.1994 “Për garantimin dhe respektimin e së drejtës për tubime paqësore në vendet dhe sheshet e kalimit publik”.

Kjo do të thotë se Gjykata Kushtetuese mund të investohet për çdo shkelje të të drejtave kushtetuese, nga aktet e paligjshme vetëm pasi shqyrtimi i saj të ketë përfunduar në të gjitha organet e tjera shtetërore të përcaktuara me ligj, si dhe në gjykatat e juridiksionit të zakonshëm të të gjitha shkallëve. Kështu është vepruar edhe në rastin që po analizojmë. Kërkuar pretendon se është shkelur një e drejtë e tij mbrojtur nga ligji kushtetues. Ai kërkon nga Gjykata Kushtetuese rivendosjen e kësaj të drejte. Është kompetencë funksionale e Gjykatës Kushtetuese të përcaktojë nëse është shkelur ose jo një e drejtë e mbrojtur nga ligji kushtetues. Sipas kësaj kompetence

Gjykatës Kushtetuese i njihet e drejta me ligj kushtetues mbi kërkesën e personave lidhur me shkeljen e lirive dhe të drejtave të tyre të parashikuara nga kushtetueta të ushtrojë funksione të veçanta duke shqyrtuar dhe kontrolluar veprimet e organeve të ndryshme shtetërore dhe gjykatave që e kanë gjykuar çështjen.

Këtë qëndrim Gjykata Kushtetuese e ka mbajtur me vendimin nr.3, datë 28.2.1994, me anën e të cilit janë shpallur si antikushtetues vendimi nr.370, datë 29.4.1993 i Gjykatës së Apelit të Tiranës dhe vendimi nr.152, datë 11.8.1993 i këshillit gjyqësor të kolegjit civil të Gjykatës së Kasacionit. Gjatë gjithë periudhës që nga krijimi i Gjykatës Kushtetuese e në vazhdim nuk është paraqitur ndonjë argument i kundërt për ndryshimin e këtij precedenti.

Arsyetimi i mësipërm na detyron të themi se shtetasi Selfo Dyrmishi legjitimohet në paraqitjen e kërkesës dhe Gjykata Kushtetuese është kompetente për shqyrtimin e kësaj çështje. Shumica e gjyqtarëve që vendosën rrëzimin e kërkesës kanë vepruar në kundërshtim me pikat 1, 3, 9 10/2 e 3 të nenit 24 dhe 25/2 të ligjit nr.7561, datë 29.4.1992 “Për disa ndryshime e plotësime në ligjin nr.7491, datë 29.4.1991 “Për dispozitat kryesore kushtetuese”. (Organizimi i Drejtësisë dhe Gjykata Kushtetuese).

Tiranë, më 18.7.1994

Nr.10 i regjistrimit themeltar

Nr.6 i vendimit